L. 7. Kraków, dnia 10. lipca 1908. Rocznik XXXI.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ
dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują Dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

L. 52534/08

III. a.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat zwraca uwagę, że z dniem 1. lipca b. r. nabiera mocy obowiązującej rozporządzenie c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1908 r. L. 83 Dz. u. p., którem **zabroniono używania dawnej waluty austryackiej** w stosunkach między kupcami i przemysłowcami a publicznością.

Rozporządzenie to opiewa:

Z uwagi na niedogodności, wynikające z używania dawnej waluty austryackiej obok waluty koronowej w stosunkach z publicznością, oraz z uwagi na niejednokrotne nadużycia, które pojawiły się w tej mierze, zabrania się ze względu na rozporządzenie cesarskie z dnia 21. września 1899 r., Dz. u. p. Nr. 176, część III., którem wprowadzono z dniem 1. stycznia 1900 r. walutę koronową jako wyłączną walutę krajową w miejsce dotychczasowej waluty austryackiej, liczenia w walucie austryackiej w stosunkach między kupcami i przemysłowcami a publicznością. Również nie można w przyszłości podawać cen w walucie austryackiej ani w ofertach, rachunkach, fakturach, taryfach cen, cennikach, ogłoszeniach i obwieszczeniach publicznych, ani też w oknach sklepowych, na wystawach, targach i t. p.

Do przekroczeń zakazu tego stosują się postanowienia karne rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 r. Dz. u. p. Nr. 198.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. lipca 1908 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 23. czerwca 1908 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

L. 47692/08.

I.

OBWIESZCZENIE.

Coraz częściej się zdarza, że właściciele, względnie stróże realności, w których znajdują się doły kloaczne, dopiero w ostatniej chwili, gdy dół już jest zapełniony, czynią **zgłoszenia o wywóz nieczystości kałowych**, domagając się natychmiastowego wykonania, co staje się główną przeszkodą w należytem uregulowaniu wykonywania czynności czyszczenia dołów kloacznych tak ze szkodą właścicieli realności, jak i miejskiego Zakładu czyszczenia miasta.

Magistrat przypomina przeto przepis § 3. rozporządzenia Magistratu z dnia 30. listopada 1885 r. L. 29878 Dz. rozp. m. Krakowa L. 27 z r. 1885, wydanego w sprawie czyszczenia dołów kloacznych i kanałów w mieście Krakowie, wedle którego o wyczyszczenie dołów kloacznych lub zlewnych powinien właściciel realności lub stróż domu **zgłosić się najmniej na 14 dni przed faktyczną potrzebą czyszczenia**, i wzywa wszystkich PP. Właścicieli i Administratorów realności, by tego przepisu ściśle przestrzegali i dopilnowali, aby ze zgłoszeniami o potrzebie czyszczenia dołów do ostatniej chwili, t. j. aż dół kloaczny zostanie zupełnie wypełnionym, nie zwlekano, lecz aby zgłoszenia te co najmniej na 14 dni przed faktyczną potrzebą uskuteczniano.

Zgłoszenia winny się odbywać w myśl § 3. powołanego wyżej rozporządzenia Magistratu z dnia 30. listopada 1885 r. L. 29878 zapomocą wypełnienia odnośnej kartki drukowanej, gdzie ma być dokładnie podany hipoteczny i oryentacyjny numer domu, dzielnica i ulica, czy plac, przy którym się dom znajduje; również podać należy dokładnie, czy ma być czyszczony kanał, czy dół kloaczny lub zlewny i ile takowych.

Drukowane kartki powyższe, których dostać można w Kasie miejskiej, u pp. Komisarzy obwodowych, tudzież w miejskim Zakładzie czyszczenia miasta, należycie wypełnione i podpisane, należy składać (zamiast, jak to miało miejsce dotąd, przez wrzucenie do skrzynki w gmachu Magistratu) w biurze miejskiego Zakładu czyszczenia miasta, znajdującem się w strażnicy pożarnej przy ul. Kolejowej w parterze na lewo, w czasie od godziny 8. rano do 8. wieczór w dni powszednie, od 8. do 12. zaś przed połud. w niedziele i święta, gdzie wydawane będą potwierdzenia zgłoszenia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 25. czerwca 1908 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

L. 53700/08.

I.

OBWIESZCZENIE.

Z powodu **budowy kanału w ulicy Floryańskiej,** która się rozpocznie z dniem 1. lipca 1908 r. i przeprowadzoną będzie w trzech partyach: od Rynku do wylotu ul. św. Tomasza, od wylotu ul. św. Tomasza do wylotu ul. św. Marka i od wylotu ul. św. Marka do wylotu ul. Pijarskiej, zostanie wszelki ruch kołowy na całej przestrzeni ulicy Floryańskiej z dniem rozpoczęcia robót wstrzymany.

Ruch wozów kolei elektrycznej będzie przez cały czas trwania budowy zupełnie wstrzymany na partyach ulicy, budową zajętych, a utrzymany na partyach, budową nie zajętych.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 26. czerwca 1908 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

WYKAZ

zmian w policzbowaniu domów w ulicy Rakowickiej od L. 11 do 27.

L. bieżąca	Liczba porządkowa dawna	Liczba porządkowa nowa	Liczba porządkowa spisowa	Nazwisko właściciela	Liczba wykazu hipotecznego
1	—	11	333	Samuel Löbenheim i Michał Margulies	2205
2	11	13	110	Federowicz Adam	1200
3	13	15	111	Opidowicz Maciej i Józefa	1201
				Narożnik ul. Topolowej.	
4	15	17	250	Kornreich Julia	1882
5	17	19	214	Dr. Mączka Tomasz	1888
6	19	21	117	Frisch Abraham i Helena	1207
7	21	23	116	Dettloffówna Otylia Łucya Władysława 3 im.	1206
8	23	25	20	Gmina m. Krakowa	1112
				Narożnik ul. Lubomirskiego	
9	25	27	232	Schronisko fundacyi Ks. Aleksandra Lubomirskiego dla zaniedbanych chłopców w Krakowie	2013

Zestawiono w Budownictwie miejskiem.

Kraków, dnia 27. czerwca 1908 r.

Dyrektor Budownictwa miejskiego:
w z. *Świerzyński* m. p.

WYKAZ

zmian w policzbowaniu domów w ulicy Siemiradzkiego od L. 3 do 15.

L. bieżąca	Liczba porządkowa dawna	Liczba porządkowa nowa	Liczba porządkowa spisowa	Nazwisko właściciela	Liczba wykazu hipotecznego
1	—	3	345	Władysław Kleinberger	
2	3	5	339	Gwiazdomorska Marya	861
3	5	7	208	Mikuszewska Helena	1944
4	7	9	183	Radwańska Ewl. Matylda Fryde. 3 im. z Skwierczyńskich	2071
5	9	11	223	Hołubowicz Kaz. i Florentyna	2074
6	11	13	233	Świderska Ślepowron Marya i Julia Alina Józefa	2073
7	13	15	249	Schmidt Aleksandra, Henryk i Ludwika	2160

Zestawiono w Budownictwie miejskiem.

Kraków, dnia 27. czerwca 1908 r.

Dyrektor Budownictwa miejskiego:
w z. *Świerzyński* m. p.

WYKAZ

zmian w policzbowaniu domów w ulicy Straszewskiego od L. 8 do 12.

L. bieżąca	Liczba porządkowa dawna	Liczba porządkowa nowa	Liczba porządkowa spisowa	Nazwisko właściciela	Liczba wykazu hipotecznego
1	—	8	—	Zygmunt Schrager	2666
2	8	9	19	Markheim Markus Perec i Berta vel Brucha	2423
3	9	10	18	Zahler Zofia	531
4	10	11	172	Gorayska Helena z hr. Sołtyków	2567
				Narożnik placu Groble	
5	11	12, 13	6	C. k. Gimnazyum św. Anny	2208

Zestawiono w Budownictwie miejskiem.

Kraków, dnia 27. czerwca 1908 r.

Dyrektor Budownictwa miejskiego:
w z. *Świerzyński* m. p.

WYKAZ
liczb domów przy ulicy Montelupich.

L. bieżąca	L. porządk.	Nazwisko właściciela	L. bieżąca	L. porządk.	Nazwisko właściciela
		Droga ku mostowi w ul. Warszawskiej			
		Narożnik ul. Warszawskiej			
		Droga do baraków koszarowych c. i k. Inżynieryi wojskowej			
1	1	c. i k. Batalion pionierów	1	(2)	p. l. 14 ul. Warszawska
2	3	Budynki wojskowe	2	(4)	p. l. 42 ul. Szlak
3	5		3	(6)	p. l. 2 ul. Helclów
4	7	c. i k. Sąd garnizonowy i c. i k. Sąd obrony krajowej	4	8	Domek c. i k. starszego zawiadowcy budowli wojskow.
		Droga c. k. Kolei żel. państw. zamyka tę ulicę.			

Zestawiono w Budownictwie miejskiem.

Kraków, dnia 14. grudnia 1907.

Dyrektor Budownictwa miejskiego:
w z. *Świerzyński* m. p.

Mianowania urzędników i służby.

Prezydent miasta na zasadzie §§ 56. i 89. statutu gminnego zamianował:

1) **Karola Konińskiego**, dotychczasowego weterynarza miejskiego w XI. klasie rangi, weterynarzem miejskim w X. klasie rangi z płacą roczną 2200 kor., kwaterowem w kwocie 768 kor. rocznie, oraz z prawem do 3 trzechleci po 200 kor. i do wliczalnego do emerytury dodatku osobistego 200 kor. po przebyciu 20 lat służby w tym samym stopniu rangi. (Dekret Prezydyum Magistratu z dnia 3. czerwca 1908 L. 256/08/pr.).

2) **Eustachego Hałacińskiego**, asystenta miejskiego Wydziału obrachunkowego, adjunktem młodszym miejskiego Wydziału obrachunkowego w X. klasie rangi z płacą roczną 2200 kor., kwaterowem 768 kor. rocznie, prawem do 3 trzechleci po 200 kor. i do wliczalnego do emerytury dodatku osobistego 200 kor. po przebyciu 20 lat służby w tym samym stopniu rangi. (Dekret Prezydyum Magistratu z dnia 3. czerwca 1908 L. 251/08/pr.).

3) **Jana Kowalewskiego**, dotychczasowego asystenta miejskiego Wydziału obrachunkowego, adjunktem młodszym miejskiego Wydziału obrachunkowego w X. klasie rangi z płacą roczną 2200 kor., kwaterowem 768 kor. rocznie, oraz prawem do 3 trzechleci po 200 kor. rocznie i do wliczalnego do emerytury dodatku osobistego 200 kor. rocznie po przebyciu 20 lat służby w tym samym stopniu rangi. (Dekret Prezydyum Magistratu z dnia 24. czerwca 1908 L. 296/08/pr.).

4) **Maryana Felińskiego**, dotychczasowego praktykanta miejskiego Wydziału obrachunkowego, asystentem miejskiego Wydziału obrachunkowego w XI. klasie rangi z płacą roczną 1600 kor., kwaterowem w rocznej kwocie 576 kor., prawem do 3 trzechleci po 200 kor. rocznie i do wliczalnego do emerytury dodatku osobistego 200 kor. rocznie po przebyciu 20 lat służby w tym samym stopniu rangi. (Dekret Prezydyum Magistratu z dnia 24. czerwca 1908 L. 291/08/pr.).

5) **Jana Wagę**, dotychczasowego praktykanta miejskiego Wydziału obrachunkowego, asystentem miejskiego Wydziału obrachunkowego w XI. klasie rangi z płacą roczną 1600 kor., kwaterowem w rocznej kwocie 576 kor., oraz prawem do 3 trzechleci po 200 kor. rocznie i do wliczalnego do emerytury dodatku osobistego 200 kor. rocznie po przebyciu 20 lat służby w tym samym stopniu rangi. (Dekret Prezydyum Magistratu z dnia 24. czerwca 1908 L. 293/08/pr.).

6) **Tadeusza Seiferta**, dotychczasowego praktykanta miejskiego Wydziału obrachunkowego, nadetatowym asystentem miejskiego Wydziału obrachunkowego w XI. klasie rangi z płacą roczną 1600 kor., kwaterowem w rocznej kwocie 576 kor., prawem do 3 trzechleci po 200 kor. rocznie i do wliczalnego do emerytury dodatku osobistego w kwocie 200 kor. rocznie po przebyciu 20 lat służby w tym samym stopniu rangi. (Dekret Prezydyum Magistratu z dnia 24. czerwca 1908 L. 292/08/pr.).

7) **Tadeusza Kwapniewskiego**, dotychczasowego dyetaryusza miejskiego Wydziału obrachunkowego, praktykantem miejskiego Wydziału obrachunkowego w XI. klasie rangi z płacą roczną 1200 kor, kwaterowem w rocznej kwocie 384 kor., oraz prawem do 3 trzechleci po 150 kor. rocznie, do wliczalnego do emerytury dodatku osobistego 50 kor. po przebyciu 16 lat służby w tym samym stopniu rangi i do takiegoż dodatku w kwocie 200 kor. rocznie po 20 latach służby w tym samym stopniu rangi. (Dekret Prezydyum Magistratu z dnia 24. czerwca 1908 L. 295/08/pr.).

8) **Józefa Porębskiego**, dotychczasowego dyetaryusza miejskiego Wydziału obrachunkowego, praktykantem miejskiego Wydziału obrachunkowego w XI. klasie rangi z płacą roczną 1200 kor., kwaterowem 384 kor. rocznie, prawem do 3 trzechleci po 150 kor., do wliczalnego do emerytury dodatku osobistego 50 kor. po 16 latach służby w tym samym stopniu rangi i do takiegoż dodatku w kwocie 200 kor. rocznie po 20 latach służby w tym samym stopniu rangi. (Dekret Prezydyum Magistratu z dnia 24. czerwca 1908 L. 294/08/pr.).

9) **Alfreda Waliczka**, dotychczasowego dyetaryusza miejskiego Wydziału obrachunkowego, praktykantem miejskiego Wydziału obrachunkowego w XI. klasie rangi z płacą roczną 1200 kor., kwaterowem 384 kor. rocznie, prawem do 3 trzechleci po 150

kor., do wliczalnego do emerytury dodatku osobistego 50 kor. rocznie po 16 latach służby w tym samym stopniu rangi i takiegoż dodatku w kwocie 200 kor. rocznie po 20 latach służby w tym samym stopniu rangi. (Dekret Prezydyum Magistratu z dnia 24. czerwca 1908 L. 297/08/pr.).

10) **Jana Obidowicza**, dotychczasowego młodszego brandmistrza miejsk. straży pożarnej, brandmistrzem miejskiej straży pożarnej w X. klasie rangi z płacą roczną 2200 kor., prawem do 3 trzechleci po 200 kor. rocznie i prawem do wliczalnego do emerytury dodatku osobistego 200 kor. rocznie po przebyciu 20 lat służby w tym samym stopniu rangi, z mieszkaniem w naturze, opałem i oświetleniem w koszarach straży pożarnej oraz z umundurowaniem. (Dekret Prezydyum Magistratu z dnia 4. czerwca 1908 L. 31117/08/pr.).

11) **Tadeusza Żołdaniego**, dotychczasowego sierżanta miejskiej straży pożarnej, młodszym brandmistrzem miejskiej straży pożarnej w XI. klasie rangi z płacą roczną 1600 koron, prawem do 3 trzechleci po 200 kor. rocznie i prawem do wliczalnego do emerytury dodatku osobistego 200 kor. rocznie po przebyciu 20 lat służby w tym samym stopniu rangi, z mieszkaniem w naturze, opałem i oświetleniem w koszarach straży pożarnej oraz umundurowaniem. (Dekret Prezydyum Magistratu z dnia 4. czerwca 1908 L. 31116/08/pr.).

12) **Jana Króla**, dotychczasowego starszego pompiera miejskiej straży pożarnej, sierżantem miejskiej straży pożarnej z płacą roczną 1200 kor., mieszkaniem w naturze, opałem i oświetleniem w koszarach straży pożarnej oraz umundurowaniem. (Dekret Prezydyum Magistratu z dnia 4. czerwca 1908 r. L. 31115/08/pr.).

13) **Franciszka Włodka**, dotychczasowego praktykanta miejskiej straży pożarnej, pompierem II. klasy miejskiej straży pożarnej z płacą roczną 720 kor., umundurowaniem, wspólnem mieszkaniem w koszarach straży pożarnej, opałem i oświetleniem. (Dekret Prezydyum Magistratu z d. 4. czerwca 1908 L. 31113/08/pr.).

14) **Franciszka Mikosza**, dotychczasowego fornala miejskiego zakładu czyszczenia miasta, fornalem miejskiej straży pożarnej z płacą roczną 720 kor., dodatkiem na mieszkanie 120 kor. rocznie i umundurowaniem. (Dekret Prezydyum Magistratu z d. 4. czerwca 1908 L. 29467/08/pr.).

15) **Karola Konopaska** praktykantem miejskiej straży pożarnej z płacą roczną 600 kor., umundurowaniem, wspólnem mieszkaniem w koszarach straży pożarnej, opałem i oświetleniem. (Dekret Prezydyum Magistratu z dnia 4. czerwca 1908 r. L. 31111/08/pr.).

16) **Józefa Kopfa** praktykantem miejskiej straży pożarnej z płacą roczną 600 kor., umundurowaniem, wspólnem mieszkaniem w koszarach straży pożarnej, opałem i oświetleniem. (Dekret Prezydyum Magistratu z dnia 4. czerwca 1908 r. L. 31111/08/pr.).

17) **Józefa Rudnika**, dotychczasowego zastępcę tercyana, pachołkiem miejskim z płacą roczną 650 kor., kwaterowem w rocznej kwocie 250 kor., oraz prawem do 3 pięcioleci po 50 kor. (Dekret Prezydyum Magistratu z dnia 12. czerwca 1908 L. 270/08/pr.).

Po myśli § 4. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych, oraz wyznań i oświaty z 15. marca 1875 L. 12944, ogłoszonego rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa z 14. września 1876 Dz. u. kr. Nr. 55/76, Prezydent miasta zamianował p. **Pinkusa Menaschego**, prowadzącego metryki izraelickie w Zatorze, zastępcą prowadzącego metryki izraelickie w Krakowie a to prowizorycznie na rok jeden, poczem w razie odpowiedniego zachowania się i kwalifikacyi zamianowany będzie stałym zastępcą. Obowiązkiem mianowanego będzie wyręczać Prowadzącego metryki w wypadkach jego przeszkodzenia lub w razie opróżnienia posady aż do ponownego jej obsadzenia. (Dekret Prezydyum Magistratu z 3. lipca 1908 L. 55424/08/pr.).

PRZEPISY

dotyczące płac i stosunków służbowych funkcyonaryuszy Administracyi akcyzy w Krakowie*).

ROZDZIAŁ I.

Zakres działania Administracyi akcyzy i Komisyi administracyjnej.

§ 1. Administracya akcyzy i myta rogatkowego w Krakowie jest samoistnym organem miejskim, zajmującym się poborem dzierżawionego od c. k. Rządu państwowego podatku spożywczego, dodatków i opłat gminnych spożywczych, oraz opłat mytniczych.

Administracya akcyzy zajmuje się nadto zarządem zakładów miejskich: rzeźni i targowicy w Krakowie, oraz kontumacyi w Prądniku Białym.

§ 2. Naczelnika Administracyi mianuje Rada miejska z pośród grona konceptowych urzędników Magistratu na wniosek Prezydenta miasta.

Siły konceptowe, z których jedna w miarę potrzeby zastępuje naczelnika Administracyi, dalej urzędników rachunkowych przydziela z grona urzędników Magistratu i Wydziału rachunkowego miejskiego Prezydent miasta.

§ 3. Naczelnik Administracyi zawisły jest bezpośrednio od Prezydenta miasta, następnie od Komisyi administracyjnej i Rady miejskiej, które są organami uchwalającymi i kontrolującymi stosownie do postanowień statutu miejskiego.

§ 4. Kontrolę rachunkową nad Administracyą akcyzy sprawuje Wydział rachunkowy miejski.

§ 5. Celem uproszczenia administracyi zakładów, pozostających pod zarządem Administracyi akcyzy i myta rogatkowego, Rada miejska przelała na podstawie § 82. statutu miejskiego na Komisyę administracyjną aż do odwołania te prawa i atrybucye, § 60-tym sobie zastrzeżone, które mają zastosowanie przy prowadzeniu dzierżawy c. k. podatku spożywczego, przy poborze dodatków i opłat gminnych spożywczych, oraz przy administrowaniu rzeźnią, targowicą i zakładem kontumacyjnym z wyłączeniem:

*) Uchwalone dnia 5. lipca 1907 na wspólnem posiedzeniu Sekcyi prawniczej i Komisyi administracyjnej, obradujących w zastępstwie pełnej Rady miejskiej.

a) ustanawiania i regulowania dodatków i opłat gminnych, na fundusz miejski pobierać się mających;
b) nabywania, pozbywania lub obciążania nieruchomości;
c) uchwalania wszelkich pożyczek na cele rozszerzenia zakładów;
d) uchwalania wszelkich inwestycyi, o ile przekraczają w ciągu jednego roku kwotę 25.000 kor.;
e) zatwierdzania corocznych sprawozdań i zamknięć rachunkowych;
f) czynienia zmian w postanowieniach rozdziału VI., VII. i VIII. niniejszych przepisów.

§ 6. Komisya administracyjna składa się z 10 radców miejskich, przez Radę miejską wybranych, i obraduje pod przewodnictwem Prezydenta miasta lub tegoż zastępcy.

ROZDZIAŁ II.

Podział, stopnie i charakter służbowy funkcyonaryuszy akcyzowych.

§ 7. Funkcyonaryusze akcyzowi dzielą się na dwie kategorye, t. j. na straż i urzędników.

W straży rozróżnia się następujące stopnie i ich nazwy:

Stopień X. Strażnik.
„ IX. Zastępca nadstrażnika.
„ VIII. Nadstrażnik.
„ VII. Przewodnik.
„ VI. Respicyent.

Pomiędzy urzędnikami zaś:

Stopień V. Asystent.
„ IV. Poborca.
„ III. Kontrolor.
„ II. Starszy kontrolor.
„ I. Inspektor.

Praktykanci akcyzowi, lekarz i służba pomocnicza nie należą do żadnego ze stopni służbowych.

§ 8. Funkcyonaryusze akcyzowi, jako funkcyonaryusze miejscy, spełniający obowiązki urzędowe, wynikające z własnego zakresu działania Gminy, mają charakter funkcyonaryuszy publicznych.

ROZDZIAŁ III.

Warunki przyjęcia do służby akcyzowej.

§ 9. Warunki uzyskania posady urzędnika akcyzowego są następujące:
a) ukończony 19-ty a nie przekroczony 35-ty rok życia;
b) należyte zdrowie;
c) nieskazitelność i godność zaufania;
d) ukończenie co najmniej 4 klas gimnazyalnych lub realnych, albo też studya, dające takie samo mniej więcej wykształcenie;
e) świadectwo ze złożonego z pomyślnym wynikiem egzaminu z rachunkowości państwowej lub specyalnego kursu, urządzać się mającego dla urzędników akcyzowych, któryby obejmował między innemi także wykłady z rachunkowości. Świadectwo to, względnie egzamin, złożone być mogą już po wstąpieniu do służby akcyzowej, w każdym jednak razie przed uzyskaniem stopnia urzędnika.

W godnych uwzględnienia wypadkach może Komisya administracyjna udzielać ulg co do kwalifikacyi i wieku wstąpienia do służby.

§ 10. Wstępujący do służby urzędniczej otrzymuje w zasadzie miejsce praktykanta akcyzowego i nie pobiera płacy, lecz tylko adjutum w wysokości, osobną uchwałą ustanowionej, oraz umundurowanie.

Po roku odbytej nienagannie praktyki może praktykant akcyzowy starać się o posadę urzędnika, winien jednak złożyć egzamin ze znajomości:
a) ustaw i rozporządzeń, odnoszących się do zaprowadzenia i poboru podatku spożywczego;
b) ustaw i rozporządzeń, odnoszących się do ustanowienia i poboru opłat mytniczych;
c) instrukcyi i przepisów służbowych.

§ 11. Komisya egzaminacyjna dla urzędników składa się z Prezydenta miasta lub tegoż zastępcy jako przewodniczącego, jednego Radcy miejskiego, delegata Komisyi administracyjnej i Naczelnika Administracyi akcyzy.

§ 12. Starający się o posadę przy straży akcyzowej winien wykazać się:
a) że ma skończonych lat 19, a nie przekroczył lat 35-ciu;
b) należytem zdrowiem;
c) że umie czytać, pisać i rachować. Osoby, karane za zbrodnie lub przekroczenia, z chęci zysku pochodzące, nie będą przyjmowane.

§ 13. Po pół roku nienagannej służby może strażnik starać się o posadę wyższej rangi, winien jednak złożyć z pomyślnym wynikiem egzamin ze znajomości taryfy akcyzowej i mytniczej, oraz sposobu jej zastosowania. Zanim jednak posada wyższa udzieloną będzie aspirantowi, tymczasowo otrzyma odznakę tytularnego zastępcy.

§ 14. Komisya egzaminacyjna dla nadstraży składa się z Radcy miejskiego delegata Komisyi administracyjnej, jako przewodniczącego, Naczelnika Administracyi akcyzy i Inspektora straży.

§ 15. Z wyniku egzaminów wewnętrznych spisuje się protokół, przyczem Komisya egzaminacyjna oznacza stopnie kwalifikacyi kandydata.

Stopnie te są: 1. bardzo dobry, 2. dobry, 3. dostateczny i 4. niedostateczny.

§ 16. Posiadający wyższe kwalifikacye, niż przepisane w § 12., mogą otrzymać od razu odznakę tytularnego zastępcy i po odbyciu półrocznej praktyki, oraz po złożeniu przepisanego w § 13. egzaminu, starać się o posadę wyższą.

§ 17. Funkcyonaryusze akcyzowi, przyjęci do służby przed wejściem w życie niniejszych przepisów, mogą uzyskać wyższe stopnie służbowe (awansować) pod warunkiem uzupełnienia swych kwalifikacyi przez złożenie egzaminu, przepisanego § 10. niniejszych przepisów, z pomyślnym wynikiem.

§ 18. Praktykantów akcyzowych przyjmuje Prezydent miasta na wniosek Naczelnika Administracyi akcyzy, strażników przyjmuje Naczelnik sposobem poboru, który odbywa się w miarę potrzeby dwa razy w miesiącu, t. j. w dniu 1-szym i 16-tym.

§ 19. Każdego kandydata do służby akcyzowej bez wyjątku bada pod względem stanu zdrowia lekarz akcyzowy.

§ 20. Przyjęcie do służby akcyzowej ma charakter prowizoryczny.

Wstępujący składa deklaracyę na dowód, iż wie, że przed upływem lat trzech każdej chwili nawet bez podania przyczyny może być ze służby wydalony.

Dopiero po trzech latach nienagannej służby następuje stabilizacya funkcyonaryusza akcyzowego, przyczem lata ubiegłej służby będą mu policzone.

§ 21. Przy wstąpieniu do służby składa każdy funkcyonaryusz przysięgę służbową według przepisanej roty do rąk Naczelnika Administracyi akcyzy.

ROZDZIAŁ IV.

Prawa funkcyonaryuszy akcyzowych.

a) Pobory.

§ 22. Funkcyonaryusze akcyzowi mają prawo do poborów służbowych, które składają się:

a) z płacy właściwej;
b) z dodatku na mieszkanie;
c) z trzech pięcioleci dla X. stopnia, a z dwóch pięcioleci dla reszty stopni służbowych,

i przedstawiają się następująco:

Stopień służbowy	Nazwa stopnia służbowego	Pobory — płaca	Pobory — dodatek na mieszkanie	Pobory — dodatki 5-letnie, każdy po
		rocznie w koronach		
X.	Strażnik	620	w naturze	50
IX.	Zastępca nadstrażn.	740	w naturze	50
VIII.	Nadstrażnik	840	200	60
VII.	Przewodnik	1000	250	70
VI.	Respicyent	1280	300	80
V.	Asystent	1500	480	120
IV.	Poborca	1800	540	140
III.	Kontrolor	2100	600	160
II.	Kontrolor starszy .	2500	660	180
I.	Inspektor	2900	720	200

§ 23. Pierwsza płaca liczy się od dnia wstąpienia do służby.

Pięciolecie pierwsze należy się funkcyonaryuszowi po pierwszych pełnych pięciu, drugie po pełnych dziesięciu, a trzecie po pełnych piętnastu w tym samym stopniu służbowym przebytych latach służby.

W razie awansu na wyższy stopień odpadają pięciolecia, nabyte w poprzedzającym stopniu służbowym. Funkcyonaryuszom akcyzowym atoli dwóch najniższych stopni służbowych, którzy zaawansowali po uzyskaniu już ostatniego pięciolecia, dla tych stopni ustanowionego, czas, bieżący od uzyskania tego pięciolecia, liczy się do pierwszego pięciolecia w otrzymanym wyższym stopniu służbowym.

§ 24. Płacę i pięciolecia wypłaca się z dołu w ratach półmiesięcznych w dniu 16-tym i ostatnim każdego miesiąca, dodatki na mieszkanie w ratach miesięcznych z dołu w dniu ostatnim miesiąca.

Wszystkie pobory wypłaca się za listami, wystawianemi przez biuro Administracyi, a sprawdzanemi przez Wydział rachunkowy miejski.

b) Awans.

§ 25. Inspektora straży mianuje Komisya administracyjna.

Nominacya na wyższe stopnie służbowe aż do II. włącznie należy do Prezydenta miasta.

§ 26. Wyższa płaca z powodu awansu liczy się od dnia ponownie złożonej przysięgi służbowej.

c) Prawo do zaopatrzenia.

§ 27. Funkcyonaryusze akcyzowi nabywają prawa do zaopatrzenia, oraz do zaopatrzenia swych rodzin po 10-letniej nienagannej służbie, a to według postanowień rozdziału VIII. niniejszych przepisów.

d) Umundurowanie.

§ 28. Straż akcyzowa otrzymuje corocznie następujące umundurowanie w naturze:

a) czapkę;
b) płaszcz;
c) biuzę;
d) spodnie sukienne;
e) spodnie drylowe.

Nadto otrzymuje straż akcyzowa kożuch i uzbrojenie, t. j. pałasz w pochwie ze skóry w miarę zużycia.

Krój, barwę, sposób odszycia i noszenia mundurów ustali Komisya administracyjna w osobnej drodze.

§ 29. Otrzymany mundur nie staje się z chwilą odbioru własnością funkcyonaryusza, ale stanowi dalej własność miejską, którą w chwili wystąpienia ze służby obowiązany jest w całości zwrócić.

Dopiero po upływie dwu lat od chwili wydania może być umundurowanie w całości lub w części przyznane na własność funkcyonaryuszowi do wolnego rozporządzenia.

§ 30. Funkcyonaryusze straży, którzy czasowo lub stale przydzieleni są do innych funkcyi, jako to: furmani, cieśle, murarze etc., pobierają odmienne umundurowanie stosownie do zajęcia, im powierzonego.

§ 31. Strażnicy X. stopnia otrzymują liczby porządkowe na czapkach, wyższe stopnie straży następujące odznaki na zielonych wyłogach sukiennych kołnierza:

a) IX. stopień (zastępca nadstrażnika) po jednej rozecie białej;
b) VIII. stopień (nadstrażnik) pod dwie rozety białe;
c) VII. stopień (przewodnik) po trzy rozety;
d) VI. stopień (respicyent) po trzy rozety białe i galon biały jedwabny.

§ 32. Do całości umundurowania należą buty.

Nadstrażnicy, przewodnicy i respicyenci mogą przy mundurze nosić kamaszki, jednak tylko poza służbą.

§ 33. Wszyscy funkcyonaryusze straży winni pełnić służbę tylko w mundurze.

§ 34. Urzędnicy akcyzowi, ponieważ mundurów nie otrzymują, pełnić będą służbę zewnętrzną w czapkach urzędowych z sukna czarnego, kroju czapek urzędników straży skarbowej.

e) Dodatki osobiste, remuneracye i zaliczki.

§ 35. Urzędnicy, którym przydzielono czynności kasyera i ekspedyenta Urzędu głównego, oraz kierownika Biura rachunkowego przy Administracyi akcyzy, prowadzącego protokół Komisyi administracyjnej, dalej nad-

strażnik, któremu przydzielono czynności kierownika straży oddziału głównego, wreszcie strażnicy, przydzieleni do robót rzemieślniczych, otrzymują na czas pełnienia tych czynności dodatki osobiste, do emerytury nie wliczalne, których wysokość oznaczy Komisya administracyjna.

§ 36. Komisya administracyjna udzielać może, w miarę uznania i zysków z przedsiębiorstw, remuneracyi, którą rozdzieli wedle swego uznania pomiędzy poszczególnych funkcyonaryuszy osobny Komitet, wydelegowany przez Komisyę administracyjną, a składający się z trzech Radców miejskich i Naczelnika Administracyi.

Przy rozdziale remuneracyi Komitet uwzględni wydatność pracy i gorliwość funkcyonaryuszy. Niezasługującym może Komitet remuneracyi w całości lub częściowo odmówić.

§ 37. Funkcyonaryusze akcyzowi uzyskać mogą zaliczki zwrotne w wysokości dwumiesięcznej płacy.

Zaliczek na płace udziela Prezydent miasta w wypadkach, uwzględnienia godnych.

Zaliczki takie spłacić ma funkcyonaryusz najdalej w 40-tu półmiesięcznych ratach. Przed spłaceniem dawnej nowa zaliczka udzieloną być nie może.

ROZDZIAŁ V.

Obowiązki funkcyonaryuszy akcyzowych.

a) Zachowanie się funkcyonaryuszy w służbie i poza służbą.

§ 38. Funkcyonaryusze akcyzowi mają się wogóle tak zachowywać, ażeby godność ich stanu i zaufanie, jakiego wymaga ich powołanie, były zachowane; osobliwie poleca się im:

1. Poważne i uprzejme zachowanie się wobec przełożonych.

Podporządkowani funkcyonaryusze obowiązani są do posłuszeństwa służbowego (t. j. do posłuszeństwa co do wykonywania obowiązków służbowych) wobec przełożonych.

Wszyscy funkcyonaryusze akcyzowi bez wyjątku obowiązani są do posłuszeństwa służbowego wobec Naczelnika Administracyi lub tegoż zastępcy.

2. Przyzwoite i uprzejme obejście względem podwładnych i utrzymanie dobrego pożycia z kolegami.

3. Uprzejme, życzliwe i poważne zachowanie się wobec publiczności w czasie urzędowauia.

Strony należy cierpliwie wysłuchać i starać się uzasadnionym życzeniom tychże według możności zadość uczynić.

W razie nieuzasadnionych i niedopuszczalnych żądań, należy w sposób taktowny żądaniom odmówić przy równoczesnem, jasnem i krótkiem wyjaśnieniu odmowy.

Osoby, co do których przypuszczać można, że nie są obznajomione z dotyczącymi przepisami, należy uprzejmie pouczyć i zwrócić im uwagę na skutki naruszenia tychże, a na żądanie zezwalać w miarę czasu i możności na wglądnięcie do dotyczących przepisów.

To postępowanie należy szczególnie stosować do podróżnych w urzędach liniowych na kolei.

4. Ponieważ urzędnicy akcyzowi ustawicznie mają do czynienia z pieniądzmi gminnymi, przeto ich stanowisko wymaga szczególnego zaufania i dlatego powinn starannie unikać zachwiania tego zaufania.

Funkcyonaryuszom akcyzowym nie wolno zaciągać pożyczek od takich osób, z któremi wchodzą w styczność urzędową.

§ 39. Funkcyonaryusze akcyzowi powinni donosić bezzwłocznie Naczelnikowi Administracyi o dostrzeżonem przemytnictwie lub udziale w temże, ile że w przeciwnym razie uważani będą za współwinnych przemytnictwa.

b) Załatwianie spraw.

§ 40. Funkcyonaryusze akcyzowi winni obowiązki swoje, oraz sprawy, im specyalnie przydzielone, według instrukcyi i szczególnych poleceń przełożonych punktualnie, gorliwie i według najlepszej wiedzy wykonywać.

Rozumie się samo przez się, że obowiązkiem jest funkcyonaryuszy zapoznawać się z ustawami, przepisami i instrukcyami, które odnoszą się do spraw akcyzowych.

Funkcyonaryusze starsi obowiązani są dawać młodszym na żądanie chętnie wyjaśnienia, a początkującym pomagać w spełnianiu obowiązków, pouczać ich i zaznajamiać ze sprawami i sposobem ich załatwiania.

§ 41. Funkcyonaryusze akcyzowi mają czynności służbowe, im przydzielone, spełniać z zupełną bezstronnością i bezinteresownością, przeto nie wolno im, z powodu spełniania pewnych czynności urzędowych, ani bezpośrednio ani pośrednio przyjmować podarunków ani dla siebie, ani dla swych krewnych.

§ 42. Funkcyonaryusze akcyzowi winni wszystkie swe siły poświęcać wyłącznie sprawom urzędowym. Nie wolno więc funkcyonaryuszom akcyzowym bez osobnego zezwolenia Naczelnika Administracyi zajmować się uboczną pracą lub przedsiębiorstwem.

Żony funkcyonaryuszy akcyzowych nie mogą się zajmować handlem trunków i wyszynkiem trunków.

c) Przestrzeganie godzin służbowych.

§ 43. Funkcyonaryusze akcyzowi winni przestrzegać ściśle godzin służbowych, zarówno dla urzędów rogatkowych, jak i dla nich w poszczególnych wypadkach wyznaczonych.

§ 44. W razie choroby lub innej nagłej przeszkody w stawieniu się lub odbyciu służby, winien funkcyonaryusz bezzwłocznie w drodze najkrótszej zawiadomić o tem bezpośredniego swego przełożonego. Ten zaś bezzwłocznie zawiadomi o tem Naczelnika Administracyi, celem ewentualnego zarządzenia zastępstwa.

Jeśli to jest możliwe, należy oznaczyć prawdopodobny czas trwania choroby.

O ponownem objęciu sużby ma być bezpośredni przełożony i Naczelnik Administracyi tego samego dnia zawiadomiony.

O zachorowaniu w służbie i konieczności przerwania obowiązków służbowych winien funkcyonaryusz zawiadomić bezzwłocznie swego przełożonego, ewentualnie wprost Naczelnika Administracyi.

§ 45. Urlopów, nie przekraczających jednorazowo trzech dni, udzielać może Naczelnik Administracyi, urlopów dłuższych, nie przekraczających jednak 3-ch miesięcy, Prezydent miasta, jeszcze dłuższych udziela Komisya administracyjna.

§ 46. O urlopy krótkie prosić należy w krótkiej drodze, w zasadzie przynajmniej na 24 godzin naprzód.

Tylko w wyjątkowych okolicznościach późniejsze zgłoszenie się o urlop może być uwzględnione.

O urlopy dłuższe w zasadzie prosić należy w drodze pisemnej kilka dni naprzód.

Bez zawiadomienia Naczelnika nie wolno funkcyonaryuszowi wydalać się z miasta na czas dłuższy niż na 6 godzin, nawet w czasie wolnym od służby.

d) Donoszenie o zmianach stanu cywilnego i mieszkania.

§ 47. Funkcyonaryusze obowiązani są donosić:

1) o wstąpieniu w związki małżeńskie (przy przedłożeniu metryki ślubu) i o owdowieniu, w przeciągu 14-tu dni;

2) o zmianie mieszkania, w przeciągu 3-ch dni.

ROZDZIAŁ VI.

Postępowanie dyscyplinarne.

a) Drobne przewinienia i kary porządkowe.

§ 48. Za drobne przewinienia służbowe, j. np. brak należytej pilności, nietaktowne zachowanie się, drobne usterki rachunkowe, częściej się powtarzające, itp., może na funkcyonaryuszy akcyzowych nakładać kary porządkowe Naczelnik.

Kary porządkowe są następujące:

1) ustne upomnienie,
2) ustna nagana,
3) grzywna do wysokości 10 kor.

b) Większe przewinienia służbowe i kary dyscyplinarne.

§ 49. W razie ciężkiego przekroczenia obowiązków służbowych, albo jeśli drobne przewinienia służbowe zbyt często się powtarzają i kary porządkowe nie skutkują, Naczelnik Administracyi przedstawi Prezydentowi miasta wniosek o wdrożenie przeciw funkcyonaryuszowi akcyzowemu postępowania przed Komisyą dyscyplinarną.

Do ciężkich przekroczeń między innemi należą:

a) przyjmowanie podarunków w sprawach urzędowych;
b) niedokładność w prowadzeniu książek i rachunków pieniężnych, o ile niedokładności te nie polegają na zwykłej omyłce;
c) oddawanie się grom hazardowym;
d) częste a nieusprawiedliwione absentowanie się w służbie;
e) odmawianie posłuszeństwa służbowego;
f) oddawanie się pijaństwu;
g) uznanie przez sąd winnym zbrodni lub przekroczenia, z chęci zysku pochodzącego.

§ 50. Kary dyscyplinarne są następujące:

1) nagana pisemna, która ma zawierać zagrożenie karą ostrzejszą na wypadek powtórzenia się przewinienia;

2) grzywna od 10 do 200 koron;

3) odroczenie na czas oznaczony lub nieoznaczony dodatku z powodu pięcioletniej służby;

4) degradacya o jeden lub dwa stopnie służbowe;

5) wydalenie ze służby.

§ 51. Która z powyższych w §§ 48. i 50. ustanowionych kar porządkowych lub dyscyplinarnych ma mieć zastosowanie, zależy od wielkości przewinienia.

Przy wymiarze kary należy brać na wzgląd okoliczności obciążające i łagodzące.

Do pierwszych należy:

1) skłonność do częstych przekroczeń;
2) powtórzenie już karanego ciężkiego przekroczenia;
3) kumulacya przekroczeń;
4) szkoda, zrządzona Gminie.

Do okoliczności łagodzących należy:

1) nienaganna służba;
2) przyznanie się zaraz do winy;
3) wynagrodzenie ewent. szkody;
4) wzgląd na liczną rodzinę itp.

§ 52. Wydalenie jako kara ma być w zasadzie orzeczone w razie usiłowanego lub popełnionego ukrócenia funduszów miejskich, lub wspierania osób trzecich przy takiem ukróceniu.

W razach wyjątkowych, ze względu na liczne okoliczności łagodzące lub ze względu na stosunki rodzinne, może być wydalenie zamienione na karę degradacyi z oznaczeniem lub bez oznaczenia czasu.

§ 53. W razie, gdy za przekroczenie służbowe ma być w zasadzie orzeczonem jako kara wydalenie, będzie funkcyonaryusz akcyzowy jeszcze przed dochodzeniem przez Naczelnika zawieszony w urzędowaniu. Zawieszenie w urzędowaniu winno być przez Naczelnika przedstawione Prezydentowi miasta do zatwierdzenia.

Przez czas ten pobiera funkcyonaryusz akcyzowy tylko połowę płacy i dodatków.

§ 54. Prawo orzekania w sprawach dyscyplinarnych przysługuje Komisyi dyscyplinarnej, której skład określa bliżej § 57. statutu miejskiego.

Do Komisyi ma być przybrany protokolant.

§ 55. Wdrożenie postępowania dyscyplinarnego zarządza Prezydent miasta.

Przedwstępne dochodzenie przeprowadza Naczelnik Administracyi; jeżeli okaże się przy tem dochodzeniu bezpodstawność oskarżenia, Prezydent może postępowanie dyscyplinarne zastanowić, o czem oskarżony będzie pisemnie zawiadomiony. W razie przeciwnym zarządza się rozprawę dyscyplinarną.

Rozprawy Komisyi dyscyplinarnej są ustne i mają być prowadzone w obecności obwinionego. Oskarżony ma być zawezwany, a jego usprawiedliwienie wpisane do protokołu. Obwiniony może także pisemnie złożyć usprawiedliwienie, które będzie odczytane. Jeżeli obwiniony nie stanął i niestawiennictwa należycie nie usprawiedliwił, przeprowadza się rozprawę w jego nieobecności.

Komisya ma sprawę dyscyplinarną zbadać dokładnie przez ewentualne przesłuchanie świadków albo rzeczoznawców, przyczem na fakta, przemawiające na korzyść oskarżonego, zwracać należy szczególniejszą uwagę.

Zeznania świadków lub znawców mają być do protokołu w streszczeniu wniesione.

§ 56. Od orzeczenia Komisyi dyscyplinarnej niema odwołania.

Wznowienie postępowania dyscyplinarnego może nastąpić pod tymi warunkami, jak wznowienie postępowania karnego, przyczem mają zastosowanie odnośne przepisy procedury karnej.

§ 57. Kary porządkowe przedawniają się po upływie pół roku, a kary dyscyplinarne po roku od chwili, kiedy fakt, stanowiący przekroczenie, doszedł do wiadomości Naczelnika Administracyi wzgl. Prezydenta miasta, a dochodzenia nie wdrożono.

ROZDZIAŁ VII.

Rozwiązanie stosunku służbowego.

§ 58. Stosunek służbowy rozwiązuje się:

a) Co do funkcyonaryuszy, nie mających pełnych trzech lat służby.

1. Przez bezzwłoczne wydalenie, nawet bez podania przyczyny.

2. Przez wstąpienie funkcyonaryusza do czynnej służby wojskowej, z wyjątkiem rezerwy zapasowej.

b) Co do funkcyonaryuszy, mających poza sobą trzechletnią służbę akcyzową.

1. Wskutek całorocznej choroby.

2. Wskutek niezdatności do służby akcyzowej.

3. Wskutek zaniechania dzierżawy podatku spożywczego od c. k. Rządu lub całkowitej względnie częściowej reorganizacyi biur Administracyi akcyzy.

W tym wypadku wchodzą w zastosowanie osobne przepisy § 68.

c) Co do wszystkich bez wyjątku funkcyonaryuszy przez śmierć.

W tym wypadku rodzina funkcyonaryusza, mającego poza służbę dziesięcioletnią, nabywa prawo do zaopatrzenia według postanowień rozdziału VIII.

ROZDZIAŁ VIII.

Przepisy o zaopatrzeniu funkcyonaryuszy akcyzowych i ich rodzin.

A) Zaopatrzenie funkcyonaryuszy akcyzowych.

a) Nabycie prawa do emerytury.

§ 59. Funkcyonaryusze akcyzowi mają prawo do emerytury:

a) jeżeli wstępując do służby, nie przekroczyli 35-go roku życia, albo też na mocy uchwały Komisyi administracyjnej uzyskali zwolnienie od tego warunku *(venia aetatis)*;

b) jeżeli służyli bez przerwy przynajmniej lat dziesięć, a następnie zostali przeniesieni w stan spoczynku stałego lub czasowego, albo też uwolnieni zostali ze służby nie na własne żądanie i bez własnej winy;

c) jeżeli uiszczali przepisane opłaty emerytalne.

b) Wymiar emerytury.

§ 60. Funkcyonaryusz akcyzowy, uprawniony do emerytury, otrzyma:

1. Po upływie dziesięciu lat służby emeryturę w wysokości 34%.

2. Za każdy następny rok w ciągu dalszych dwudziestu lat służby po 3%.

3. Za każdy dalszy rok w ciągu następnych sześciu lat służby po 1% ostatniej płacy etatowej i poborów, przy wymiarze emerytury policzalnych.

Ułamki roku, przekraczające sześć miesięcy, liczą się za rok cały.

Dodatki do płacy osobiste, funkcyjne lub kwaterowe i jakiekolwiek inne emolumenta służbowe nie wliczają się przy wymierzaniu emerytury do płacy policzalnej, o ile przy ich nadaniu nie było zastrzeżone wyraźnie, że są do emerytury wliczalne.

Emerytura zwyczajna urzędnika akcyzowego nie może nigdy przewyższać ostatniej płacy etatowej wraz z poborami przy wymiarze emerytury policzalnymi, ani też nie może być wymierzoną w mniejszej kwocie niż 720 kor., a emerytura zwyczajna strażnika w mniejszej kwocie niż 360 kor.; liczoną zaś być ma od 1-go dnia miesiąca, następującego po tym, w którym zamknięto mu płacę.

c) Wyjątkowe policzenie lat.

§ 61. Przy wymiarze emerytury należy policzyć:

a) lata, spędzone nieprzerwanie w innej czynnej służbie Gminy na stałej posadzie etatowej, licząc od dnia złożenia pierwszej przysięgi służbowej, bez względu na urlopy lub przerwy wskutek choroby;

b) czas, spędzony przez funkcyonaryusza podczas ćwiczeń broni lub w służbie wojskowej w razie ogólnej lub częściowej mobilizacyi.

d) Czas służby policzalny.

§ 62. Funkcyonaryusze akcyzowi mają prawo do pobierania całej policzalnej płacy tytułem emerytury dopiero po wysłużeniu pełnych 36 lat. Ci jednak, którzy skończyli 60-ty rok życia i 30-ty rok służby, mogą być na własną prośbę przeniesieni w stały stan spoczynku bez potrzebnego w innych przypadkach udowodnienia niezdolności do służby, a otrzymają emeryturę w kwocie, przypadającej według przepisu § 60.

§ 63. Gdyby funkcyonaryusz emerytowany powołany został do tymczasowego pełnienia urzędu, a później urząd ten stale otrzymał, wtedy mogą i lata tymczasowego sprawowania urzędu przy ponownym wymiarze emerytury być uwzględnione, jeżeli otrzymawszy stałą posadę, wniesie zaraz w pierwszym roku składki emerytalne od płacy, przez czas chwilowego pełnienia obowiązków pobieranej.

e) Utrata emerytury.

§ 64. Funkcyonaryusz akcyzowy traci emeryturę:

a) jeżeli się dopuści takiego czynu karygodnego, za który skazany wyrokiem sądowym, już według obowiązujących ustaw państwowych traci prawo do pobierania emerytury;

b) jeżeli prowadzi życie, publiczne zgorszenie wywołujące (§ 509, 510, 511 i 512 k. k.);

c) jeżeli w ciągu trzech lat od przyznania mu emerytury wykryto takie przekroczenie służbowe, któreby wykluczało przyznanie emerytury;

d) jeżeli przeniesiony w czasowy stan spoczynku, nie uczyni w przeciągu dni 30-tu zadość wezwaniu Gminy do objęcia posady.

§ 65. Jeżeli funkcyonaryusz akcyzowy przeniesiony został w czasowy stan spoczynku, a później powołany został napowrót do czynnej służby, natenczas z dniem otwarcia mu płacy zamkniętą zostanie wypłata emerytury.

§ 66. Emerytura, nie podniesiona przez dwa lata z kasy akcyzowej wzgl. miejskiej z winy pobierającego, przepada na rzecz funduszu zaopatrzenia.

§ 67. Funkcyonaryusz akcyzowy, stale spensyonowany, może na żądanie otrzymać zamiast emerytury odprawę, której wysokość oznaczy wedle swobodnego uznania Komisya administracyjna.

f) Zaopatrzenie funkcyonaryuszy akcyzowych w razie zaniechania dzierżawy c. k. podatku spożywczego, albo w razie całkowitej lub częściowej reorganizacyi biur Administracyi akcyzy.

§ 68. Zaopatrzenie ma być wyznaczone także funkcyonaryuszom akcyzowym w razie zaniechania dzierżawy c. k. podatku spożywczego, lub zmiany sposobu poboru opłat spożywczych i mytniczych gminnych, wreszcie w razie częściowej lub całkowitej reorganizacyi biur Administracyi akcyzy, o ile funkcyonaryusze akcyzowi nie przechodzą w inną miejską, publiczną lub prywatną służbę z równymi lub wyższymi poborami, a to według następujących postanowień:

a) W razie reorganizacyi lub zniesienia biur Administracyi akcyzy, funkcyonaryusze akcyzowi obowiązani są przyjąć wskazaną im, ich zdolnościom odpowiadającą służbę przy Magistracie lub innym zakładzie gminnym, w przeciwnym razie tracą prawo do zaopatrzenia dla siebie i swych rodzin.

b) Gdyby funkcyonaryusze akcyzowi otrzymali inną publiczną lub prywatną posadę, obowiązani są donieść o tem Magistratowi, przy podaniu wysokości poborów. Również obowiązani są donieść o każdem podwyższeniu poborów, a to pod rygorem, że gdyby tego w terminie dni 30-tu nie uczynili, tracą prawo do zaopatrzenia w razie utraty zajmowanej posady.

c) W razie, gdyby funkcyonaryusz nie otrzymał posady przy Magistracie lub zakładzie miejskim i nie otrzymał żadnej publicznej lub prywatnej posady, należy mu się zaopatrzenie stosownie do stopnia służbowego i lat służby. Funkcyonaryusze, którzy nie wysłużyli pełnych dziesięciu lat, ale służyli więcej niż pięć lat, otrzymają odprawę w wysokości sześciomiesięcznej płacy bez dodatków.

d) Jak długo z nową posadą połączone są pobory, które wraz z przypadającem funkcyonaryuszowi akcyzowemu zaopatrzeniem przewyższałyby ostatnią płacę z dodatkiem, jaką funkcyonaryusz akcyzowy pobierał w służbie przy Administracyi akcyzy, zaopatrzenie ze strony Gminy zmniejszy się o tyle, aby suma poborów nowej posady i zaopatrzenia była równą poborom jego, przy Administracyi akcyzy przed wystąpieniem pobieranym.

e) Po wystąpieniu z nowej służby lub przez czas przejściowy, gdy jest bez służby, wchodzi funkcyonaryusz akcyzowy w prawa do zaopatrzenia, a to bez względu, czy w nowej służbie uzyskał prawo do emerytury czy nie, z ograniczeniem w ust. *d)* zastrzeżonem.

f) Wdowy i sieroty po funkcyonaryuszach takich mają prawo do zaopatrzenia, względnie odprawy stosownie do postanowień, poniżej podanych; wdowy, o ile weszły w związki małżeńskie z dotyczącym funkcyonaryuszem akcyzowym przed rozwiązaniem stosunku służbowego, a sieroty, o ile przyszły na świat nie później niż w 9 miesięcy po ustaniu stosunku służbowego.

Jak długo pobory wdowie i sierocińskie, pobierane z innych źródeł, wraz z przypadającem wdowie lub sierotom zaopatrzeniem, udzielanem ze strony Gminy miasta, przewyższałyby oznaczone w §§ 69. i 78. pobory emerytalne wdów i sierót, po funkcyonaryuszach akcyzowych pozostałych, zaopatrzenie ze strony Gminy zmniejszy się o tyle, aby suma poborów równą była zaopatrzeniu, oznaczonemu w powyżej przywiedzionych paragrafach.

B) Zaopatrzenie wdów po funkcyonaryuszach akcyzowych i dodatek na wychowanie dzieci.

a) Wymiar emerytury wdowiej.

§ 69. Wdowy po funkcyonaryuszach akcyzowych, którzy nabyli prawa do emerytury albo ją już pobierają, otrzymują pensyę wdowią, która wynosi po funkcyonaryuszu:

X.	stopnia	(strażniku)	300 kor.
IX.	„	(zastępcy nadstrażnika) . . .	350 „
VIII.	„	(nadstrażniku)	400 „
VII.	„	(przewodniku)	450 „
VI.	„	(respicyencie)	500 „
V.	„	(asystencie)	600 „
IV.	„	(poborcy)	720 „
III.	„	(kontrolorze)	840 „
II.	„	(starszym kontrolorze) . . .	960 „
I.	„	(inspektorze)	1080 „

b) Termin wypłaty.

§ 70. Pensya wdowia liczy się od dnia śmierci zmarłego funkcyonaryusza i ma być wypłacaną w ratach miesięcznych z góry.

c) Utrata pensyi wdowiej.

§ 71. Wdowa traci prawo do pensyi wdowiej:

a) gdy wyjdzie powtórnie za mąż;

b) gdy się dopuści jakiejkolwiek zbrodni, występku lub przekroczenia, z chęci zysku pochodzącego, a za czyn ten karygodny skazaną została prawomocnie wyrokiem sądowym, który według obowiązujących ustaw państwowych pociąga za sobą utratę pensyi wdowiej;

c) gdy prowadzi życie niemoralne, publiczne zgorszenie wywołujące (§§ 509, 510, 512 ust. karnej);

d) jeżeli z mężem sądownie z własnej winy rozłączoną została;

e) jeżeli męża samowolnie opuściła;

f) jeżeli opuści dzieci niezaopatrzone.

§ 72. Oddalenie urzędnika akcyzowego ze służby z powodu przekroczeń służbowych, o ile przekroczenie nie było popełnione z chęci zysku na szkodę Gminy miasta Krakowa, nie pozbawia wdowy prawa do zaopatrzenia, a dzieci prawa do dodatku na wychowanie.

Jeżeli atoli oddalony urzędnik otrzymał znów przy Gminie krakowskiej lub innym urzędzie jakąkolwiek posadę, wtedy wypłata zaopatrzenia żony lub datku na wychowanie w całości lub częściowo ustaje.

§ 73. Wdowa, utracająca pensyę wdowią z powodu powtórnego zamęścia (§ 71. *a*), wraca do poboru pensyi wdowiej, jeżeli powtórnie owdowieje. Jeżeli atoli po drugim mężu nabyła prawo do pensyi wdowiej, natenczas fundusz emerytalny dopłacać jej będzie różnicę między poprzednią a ostatnią pensyą wdowią.

d) Odprawa.

§ 74. Wdowa po funkcyonaryuszu akcyzowym ma prawo do odprawy jednorazowej:

a) jeżeli zawarła związek małżeński po 60. roku jego życia, a małżeństwo trwało przynajmniej lat cztery lub krócej w tym wypadku, gdy pozostało z tego małżeństwa przynajmniej jedno dziecko;

b) jeżeli tracąc pensyę wdowią z powodu powtórnego wyjścia za mąż, zażąda jeszcze przed zawarciem drugiego małżeństwa jednorazowej odprawy i zrzeknie się praw swoich, wypływających z § 69.

§ 75. Wysokość odprawy wynosi w wypadku § 74. *a)* połowę ostatniej rocznej płacy bez dodatków, w wypadku zaś § 74 *b)* ostatnią całoroczną płacę zmarłego męża bez dodatków.

e) Dodatek na wychowanie dzieci.

§ 76. Na ślubne lub przez późniejsze zawarcie małżeństwa uprawnione dzieci funkcyonaryusza akcyzowego należy się wdowie od dnia śmierci męża, jeżeli sama ma prawo do pensyi wdowiej, dodatek na wychowanie, wynoszący bez względu na ilość dzieci $^1/_5$ część pensyi wdowiej na każde dziecko niezaopatrzone, pod jej pieczą zostające, aż do ukończenia 24. roku życia lub aż do uzyskania wcześniej zaopatrzenia. Atoli suma wszystkich dodatków na wychowanie nie może przenosić kwoty pensyi wdowiej.

f) Dodatek na wychowanie ustaje.

§ 77. Dodatek na wychowanie ustaje:

a) jeżeli dziecko przekroczy 24. rok życia;

b) jeżeli w razie śmierci matki otrzyma pensyę sierocińską (§ 78.);

c) jeżeli otrzyma inne stałe zaopatrzenie lub dostateczne utrzymanie, a mianowicie:

aa) u dziewcząt, jeśli zawrze związek małżeński;

bb) u chłopców, jeżeli wstąpi do służby wojskowej; zresztą

cc) jeżeli wstąpi do zakonu lub wogóle do stowarzyszenia duchownego, do zakładu wychowawczego lub humanitarnego, jeżeli uzyska miejsce fundacyjne lub funduszowe i tym sposobem wszystkie potrzeby dziecka zostaną pokryte;

dd) jeżeli uzyska stałą służbę publiczną lub prywatną z roczną płacą, przewyższającą pobierany dodatek na wychowanie;

ee) jeżeli odziedziczy lub nabędzie majątek, wystarczający na pokrycie wszystkich potrzeb dziecka.

Jeżeli matka traci prawo do pensyi wdowiej, czy to wskutek pójścia za mąż powtórnie, czy z innego powodu (§ 71.), natenczas dzieciom należy się dalszy pobór dodatku na wychowanie, który wypłacać im będzie Gmina na ręce osoby, wskazanej przez sąd nadopiekuńczy.

C) Zaopatrzenie sierót.

a) Pensya sierocińska.

§ 78. Sieroty, nie mające rodziców lub z takiemi na równi będące, o ile nie są zaopatrzone i nie skończyły jeszcze 24. roku życia, mają prawo do pensyi sierocińskiej w kwocie, równej połowie pensyi wdowiej, jaką ich matka lub macocha pobierała, a względnie jaka w myśl § 69. byłaby się jej należała.

Jeżeliby zaś suma normalnych dodatków na wychowanie, jakaby stosownie do § 76. należała się była matce, wynosiła więcej niż kwota pensyi sierocińskiej, w takim razie nadwyżkę asygnować należy jako dodatek do pensyi sierocińskiej z rozdzieleniem na głowy i zastrzeżeniem, że wypłata tych kwot dodatku, na każdą sierotę przypadających, ustawać będzie w miarę kolejnego wychodzenia sierót z uprawnienia do poboru, a to dopóty, dopóki nadwyżka ta całkiem nie zniknie i nie pozostanie sama tylko pełna kwota pensyi sierocińskiej.

Pensya sierocińska łącznie z dodatkami nie może w żadnym razie wynosić więcej niż pensya wdowia, należąca się w myśl § 69.

b) Pobór pensyi sierocińskiej ustaje.

§ 79. Prawo do poboru pensyi sierocińskiej ustaje:

a) jeżeli dziewczyna wychodzi za mąż;

b) jeżeli sierota ukończy 24. rok życia;

c) jeżeli otrzyma zaopatrzenie w myśl § 77. lit *c)*.

c) Utrata pensyi sierocińskiej.

§ 80. Sierota traci prawo do pensyi sierocińskiej:

a) gdyby się dopuściła jakiejkolwiek zbrodni, występku lub przekroczenia, z chęci zysku pochodzącego (§ 71. *b)*;

b) gdyby prowadziła życie niemoralne (§§ 509, 510, 512 ust. karnej).

d) Wysokość sumy poborów zaopatrzenia wdów i dzieci.

§ 81. Suma łączna bieżących normalnych poborów zaopatrzenia wdowy i dzieci po funkcyonaryuszu akcyzy, zmarłym w stanie spoczynku, nie może przewyższać emerytury zmarłego, a zarazem nie może w żadnym razie wynosić mniej niż 600 kor. dla wdów po urzędnikach, a mniej niż 300 kor. dla wdów po strażnikach.

D) O kwartalnym datku pośmiertnym.

a) O kwartale pośmiertnym i jego wysokości.

§ 82. Rodzinie funkcyonaryusza akcyzowego, zmarłego w czynnej służbie lub w stanie spoczynku, należy się — niezawiśle od wszelkich innych ustawowych poborów zaopatrzenia — kwartał pośmiertny w kwocie potrójnej miesięcznej, którą zmarły pobierał w ostatnim czasie tytułem płacy bez dodatków lub emerytury.

§ 83. Kwartał pośmiertny należy się wdowie i potomkom ślubnym zmarłego, wypłaca się go do rąk wdowy, a gdy ta nie żyje, potomkom ślubnym.

Jeżeli niema ani wdowy ani potomków ślubnych, a inne osoby zdołają udowodnić, że pielęgnowały zmarłego przed śmiercią lub że pokryły z własnych funduszów koszta pogrzebu, kwartał pośmiertny może być wypłaconym także tym osobom.

b) Asygnacya.

§ 84. Prezydent miasta upoważniony jest do asygnowania w imieniu Komisyi administracyjnej kwartału pośmiertnego, w §§ 82. i 83. określonego.

E) Fundusz zaopatrzenia.

§ 85. Celem uwolnienia w przyszłości funduszu akcyzowego wzgl. funduszu miejskiego od płacenia emerytur wysłużonym funkcyonaryuszom akcyzowym oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom, ustanawia się oddzielny fundusz emerytalny.

Fundusz ten stanowi własność gminy miasta Krakowa i pozostaje pod zarządem Komisyi administracyjnej, która przyznaje zaopatrzenia w granicach niniejszych przepisów.

§ 86. Fundusz zaopatrzenia nie będzie uszczuplany dotąd, dopóki bieżące od tegoż procenta nie przekroczą potrzebnej kwoty na zaopatrzenia.

Dopóki dochody z funduszu zaopatrzenia nie wystarczą na pokrycie wydatków, połączonych z płaceniem emerytur, braki uzupełniać będzie fundusz akcyzowy, a po rozwiązaniu stosunku dzierżawnego z c. k. Rządem, fundusz miejski.

§ 87. Zaopatrzenie z funduszu tego pobierać będą tylko funkcyonaryusze Administracyi akcyzy, oraz wdowy i sieroty po tychże, o ile wnoszą poniżej ustanowione taksy i opłaty.

§ 88. Fundusz zaopatrzenia składa się z kwoty, jaka w dniu 1. stycznia 1907 r. znajdować się będzie w dotychczasowym funduszu zaopatrzenia funkcyonaryuszy akcyzowych, ustanowionym uchwałą Komisyi administracyjnej z dnia 21. kwietnia 1899, do któregoto funduszu mają wpływać od dnia 1. stycznia 1907:

a) płace interkalarne etatowych funkcyonaryuszy akcyzy z potrąceniem wydatków na siły pomocnicze i zastępcze;

b) taksy służbowe, wynoszące $^1/_6$ część pierwszej etatowej płacy funkcyonaryusza, po potrąceniu 620 koron, zupełnie wolnych od taksy służbowej;

c) taksy służbowe od każdego podwyższenia płacy, wynoszące $^1/_6$ część różnicy między ostatnią a nowo przyznaną płacą;

Taksy pod *b)* i *c)* płatne będą w 20-tu równych ratach miesięcznych.

d) opłaty po 2% od płac strażników, po 3% od płac nadstrażników, a po 4% od płac urzędników, z wyłączeniem wszelkich dodatków funkcyjnych;

e) kary porządkowe i dyscyplinarne, na funkcyonaryuszy akcyzowych nakładane;

f) kwoty z kar administracyjno-skarbowych w miarę postanowień Komisyi administracyjnej;

g) 10% od przyznawanych funkcyonaryuszom akcyzy przez Komisyę remuneracyi (§ 36.);

h) procenta od lokowanego kapitału, o ile nie będą użyte na zaopatrzenia, odprawy i kwartały pośmiertne.

§ 89. Zwrot zapłaconych przez funkcyonaryusza akcyzowego taks i opłat pod żadnym warunkiem miejsca mieć nie może.

F) Przepisy przejściowe i ogólne dla spraw zaopatrzenia.

§ 90. Jeżeli zaopatrzenie, jakie już pobierają emeryci, wdowy i sieroty po funkcyonaryuszach akcyzowych, jest niższe od tego, któreby pobierały, gdyby pobory te obliczono na podstawie niniejszych przepisów, otrzymają podwyższenie poborów rocznych o połowę nadwyżki, którąby im przypadła przez zastosowanie niniejszych przepisów.

§ 91. Emerytury, pensye wdowie i sierocińskie, tudzież dodatki na wychowanie wypłacane będą z góry drugiego dnia każdego miesiąca za kwitami, opatrzonymi poświadczeniem urzędowem, że osoba, dla której wypłata przeznaczona, żyje i pozostaje w niezmienionych stosunkach, i przy zachowaniu formalności, dla Kasy miejskiej i miejskiego Wydziału rachunkowego przepisanych.

W razie śmierci emeryta w dniu pierwszym miesiąca, emerytura za ten miesiąc wypłaconą być ma rodzinie zmarłego na ręce wdowy, a jeżeli tej niema, na ręce opiekuna małoletnich dzieci. Jeżeli emeryt nie pozostawia wdowy ani małoletnich dzieci, emerytura jego za ten miesiąc przypada na rzecz funduszu emerytalnego.

§ 92. Jeżeli co do prawa poboru i co do wymiaru emerytury, pensyi wdowich i sierocińskich nie zachodzi żadna wątpliwość, może Prezydent miasta asygnować bezzwłocznie stosowną zaliczkę na rachunek tych poborów.

ROZDZIAŁ IX.
Przepisy końcowe.

§ 93. Przepisy niniejsze, z wyjątkiem przepisów §§ 10, 13. i 17. o egzaminach wewnętrznych, wchodzą w życie z dniem uchwalenia ich przez Radę miejską. Z dniem tym odpadają dodatki aktywalne, osobiste i mundurowe z wyjątkiem tych dodatków, które na mocy § 35. Komisya administracyjna funkcyonaryuszom przyzna lub utrzyma.

Przepisy §§ 10., 13. i 17. wchodzą w życie w pół roku od dnia uchwały Rady miejskiej, zatwierdzającej te postanowienia.

§ 94. Inspektora straży, pozostającego obecnie na etacie urzędników Magistratu, przenosi się z dniem uchwały na etat akcyzowy.

§ 95. Gdyby przez regulacyę płac którykolwiek z funkcyonaryuszy akcyzowych ponieść miał uszczerbek w dochodach swych, kwotę, o którą miałyby się zmniejszyć jego pobory, pozostawia się mu jako dodatek osobisty, do emerytury niewliczalny, a to aż do najbliższego awansu.

Nakładem Gminy miasta Krakowa — Czcionkami drukarni Związkowej w Krakowie pod zarządem A. Szyjewskiego.